

הבינה עושה צדקה עם ז"א ומעטרת אותו במוחין וכן הת"ת עושה צדקה ומאיר לכל שאר הו"ק

תָּא הָוִי ובא וראה שמש"כ, **לָךְ יְהוּהַ הַצְדָּקָה** פירושו שהוא רומז לבינה

הנקראת בשם הוי"ה והצדקה היא המלבוש של הבינה, **כָּמֹה דְאַתָּה אָמַר**

כמו מש"כ, (דברי הימים א כט) **לָךְ יְהוּהַ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה** דהיינו

שמש"כ לך ה' הכוונה לבינה שהיא כוללת את כל השבע הספירות התחתונות (רמ"ק).

מֵאֵן צְדָקָה ומי הוא הנקרא צדקה שכתוב לך ה' הצדקה. **אָתָּר דְּכָל**

אַנְפִּין נְהִירִין אֶחָידָן בֵּיהּ, וְהוּא אֶחָיד בְּפִלְהוּ, וּבֵיהּ

אַשְׁתְּכָחוּ אלא הוא המקום של הת"ת שכל הפנים והספירות המאירות שהם הו"ק

אחוזים בו והוא אחוז בכולם ובו הם נמצאים וכלולים, דהיינו שהבינה עושה צדקה עם ז"א

ומעטרת אותו במוחין וכן הת"ת עושה צדקה ומאיר לכל שאר הו"ק (ע"פ המק"מ). ומש"כ

וְלָנוּ בּוֹשֵׁת הַפָּנִים, אָתָּר דְּכָל אַנְפִּין נְהִירִין אֶתְרַחֲקוּן

מִנִּיהּ הוא המקום שכל הפנים המאירים שהם כוחות הקדושה מתרחקים ממנו שהם סוד

הקלי' שפניהם חשוכות מהעוונות (אור החמה בשם מהרח"ו). **צְדָקָה, אַמְת**

קְשׁוּט והצדקה שהיא הת"ת היא מרמזת על האמת [מן] כמש"כ צדקה ממני (רמ"ק),

וְנִהוּרָא דְכָלְא, וְנִהוּרָא דְאַנְפִּין חִידוּ דְכָלְא והוא האור של הכל

והארת הפנים ושמחת כולם כי הת"ת מאיר את כל פני הו"ק הפונים אליו ומשמח את כולם.

אור הרשב"י

[מן] וכן ספירת הת"ת נקראת אמת.

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת יפה ע"ה

אולם **בוֹשֶׁת, פְּסוּפָא רְחִיקוּ דְקָשׁוּט** מקום הבושה של הקלי"ה הם רחוקות
 מהת"ת הנקראת אמת, **מֵאֵן דְּאַכְסִיָּה, בְּגִין דְּאַמֶּת דְּאִיהוּ צְדָקָה,**
אֶתְרַחֵק מִנִּיהּ. רְחִיקוּ דְאַנְפִּין נְהִירִין כי הבושה ע"י העוונות הוא
 בגלל שהאמת שהוא הת"ת הנקרא צדקה התרחקה ממנו והוא מרוחק מהפנים המאירות של
 הו"ק.

הכהן הגדול צריך להמציא בשמחה תמידית ובפנים יפות ומשמחות

תָּא חֲזִי, פְּהֵנָא עֲלָאָה בְּעֵי לְאַתְחִזָּאָה בְּשִׁפִּירוּ דְאַנְפִּין,
בְּנְהִירוּ דְאַנְפִּין, בְּחִירוּ יְתִיר מְפֻלָּא בא וראה שהכהן הגדול
 צריך תמיד להראות את עצמו בפנים יפות ובשמחה בלא עצבות כלל ושיהיה ביופי הפנים
 מצד הת"ת ובמאור פנים מצד הבינה ושיהיה בשמחה יותר מכולם. **וְלֹא בְּעֵי**
לְאַתְחִזָּאָה בֵּיהּ עֲצִיבוּ וְרוּגְזָא, אֶלָּא כְּלָא פְּגוּוּנָא
דְּלְעִילָא ואין ראוי שיראה בו עצבות ורוגז אלא בהכל הוא צריך להראות כדוגמה של
 מעלה שהוא כנגד ז"א שהוא מכון כנגדו. **זְכָאָה חוּלְקִיָּה, דְּעִלְיָה כְּתִיב**
אֲשֵׁרִי חֲלִקוּ שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁעָלָיו אָמַר הַקַּב"ה, (במדבר יח) אֲנִי חֲלִקְךָ
וְנַחֲלָתְךָ [מ]. וְכְתִיב וכן נאמר עליו (דברים יח) **יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ.**

אור הרשב"י

[מ] וביאר הנועם אלימלך על מש"כ אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל, דהצדיק ברצותו להשפיע לישראל צריך שלא יהא כוונתו להנאת עצמו. וזהו שאמר לו השם

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת יפה ע"ה

וְעַל דָּא בְּעֵי לְאַתְחִזָּאָה שְׁלִים בְּכֻלָּא, בְּגַרְמִיָּה, בְּלְבוּשֵׁיָהּ, דְּלֹא יִפְגְּמִים גַּרְמִיָּה כְּלָל, בְּמָה דְאַתְמַר ועל כן הוא צריך להראות שלם בהכל בגופו ובלבושו שלא יפגום את עצמו בכלל כמו שלמדנו.

בתולת ישראל פירושה על המלכות אשת ז"א

וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלְיָהּ יִקָּח. (ויקרא כ"א) רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח
 לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ, (דברים כב) וְהִנֵּה הוּא שֵׁם
 עֲלִילוֹת דְּבָרִים וְגו'. וּכְתִיב וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף וְגו',
 כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל ושאל רשב"י, וְכִי
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל הִיא, בְּתוּלַת אָבִיָּהּ, אוֹ בְּתוּלַת בַּעֲלָהּ
 הִיא, מֵהוּ (דף צ' ע"א) בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל הִכָּא וכי היא בתולת ישראל
 והרי היא בתולת אביה או בעלה ולמה כתוב עליה שהיא בתולת כל ישראל. וְהָיָא
 הוּא דְכֻתִּיב אלא מבאר רשב"י שזהו מש"כ, (דברים לב) שְׂאֵל אָבִיךָ
 וַיִּגְדֶּךָ וְקִנִּיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ דהיינו שכמו שמש"כ אביך פירושו על ז"א כך
 בתולת ישראל פירושה על המלכות אשת ז"א וביאור הפסוק שהמוציא שם רע למטה הוא
 פוגם באשה למטה ועי"ז הוא פוגם במלכות שהיא בתולת ישראל למעלה לפי שכל הנשים
 תלויות בה (אור החמה בשם מהרח"ו). אוֹף הִכָּא כִּהֲנָא דְקָאִים כְּגוּוֹנָא
 דְלְעִילָא, כְּתִיב וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלְיָהּ יִקָּח וכן כאן הכהן עומד

אור הרשב"י

פירוש ההשפעות שאשפיע להם זה יהיה עיקר נחלתך.

הלימוד היומי

לע"נ אסתר בת יפה ע"ה

כדוגמת ז"א למעלה שכנסת ישראל אינה נפגמת ע"י זר בגלות אלא היא תמיד בבחינת בתולה ולכן כתוב אצל הכהן הגדול והוא אשה בבתוליה יקח דהיינו שיהיה כדוגמת ז"א שבת זוגו היא תמיד בבחינת בתולה, **יְקַח אִשָּׁה בְּבִתּוּלֶיהָ, דִּלְאָ תִּפּוּק מִבָּבָא דְחֵצְרָה מִזְמַנָּא לְבַר, וְהָא אֲתַמֵּר** וגם כאן יקח הכהן הגדול אשה בבתוליה שהיא לא תצא משער חצירה החוצה בשום זמן בכדי שלא ישלטו בה עיני הבחורים ושתייהיה כדוגמת המלכות העליונה שעין זר לא שולטת בה (רמ"ק).

רעיא מהימנא

הכהן הגדול צריך להיות שלם בגופו ושלם באשתו

כִּי אִם בְּתוּלָה יַעֲמִיּוּ יִקַּח אִשָּׁה, פֶּתַח רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאָמַר, פְּקוּדָא דָּא, לְמִיּוּסְבֵי פְהֵנָּא רַבָּא בְּתוּלְתָא פִתַּח

הרעיא מהימנא שהיא נשמת משה רבנו ואמר לבאר את הפסוק שמצווה זו שייקח הכהן הגדול בתולה, **הָדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ בפסוק **אֲלֻמְנָה וְגִרּוּשָׁה וְחֻלְלָה זָנְיָה אֶת אֱלֹהִים לֹא יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָה יַעֲמִיּוּ יִקַּח אִשָּׁה. וְאִמְרֵי בְּעֵינֵן דִּלְאָ יוּסְבֵי אֱלֹהִים בְּתוּלְתָא בְּלֹא פְגִימּוּ** וקשה, למה צריך הכהן הגדול שלא יתחתן אלא רק עם בתולה בלא פגם.

אֱלֹהִים, אֲתַתָּא אִיהִי כּוּס דְּבִרְכָה, טַעְמוֹ פְּגָמוֹ ואומר הרעיא מהימנא שמשום שאשה היא כמו כוס של ברכה שאם אדם טעם ממנו הוא נפגם ולכן כאן בעולה נפגמת לכהן גדול. **וְכֵהֲנָא דְקָרִיב קָרְבָּנָא קָדָם יְהוָה, בְּעֵי**